

ИЛЯ ИЛФ

ИЗВОР НА ВЕСЕЛИЕ

Превод от руски: Лиляна Минкова, Миряна Башева, 1979

chitanka.info

Престъпвайки прага на парка за отдих и култура, украсен с изкуствени палми, московският жител жадно оглежда разкрилия се пред него простор.

В къщи той си е представял парка така: „Горички, горички, горички! Храсти, храсти, храсти! А в горичките и храстите — атракциони, атракциони и атракциони! Електрически въртележки! Стаи на гигантите! Въздушни пързалки! Говорещ унгарски салам!“

Но природата мъдро е разделила парка на две части. В едната има атракциони, но няма нито едно дръвче. В другата има и горички, и храсти, но нито един атракцион.

Докато жителят роптае срещу несправедливата съдба, на пясъчната алея, между двата реда зелени и стройни урни за фасове, се показва парков служител.

Прегърбен, той носи плакат на кол:

„СТОЙ! СЕГА ТУК ЩЕ БЪДЕ ИЗНЕСЕНА
ИНТЕРЕСНА БЕСЕДА!“

Пред човека с кола тичат деца; те се веселят и подскочат на половин метър от земята. Отзад вървят възрастни граждани, които постепенно стават все повече.

А човекът с кола все обикаля по пътеките. Като се убеждава, че вече го следва доста голяма тълпа, той забива кола в земята и с дружелюбна усмивка казва:

— Сега доктор Стулиян ще проведе занимателна беседа.

Докторът моли децата да дойдат отпред, за да чуват по-добре, и започва със слаб гласец:

— Другари, тема на днешната ми беседа са глистите у децата. Работата е там, че детските глисти са нещо твърде вре...

Първи си тръгват децата.

После си тръгва човекът с кола. Колът му е необходим за организиране на друга беседа. След него малко по малко се разотиват и възрастните.

След петнадесет минути минаващите оттам граждани наблюдават твърде странна картина.

На абсолютно празната площадка стои човек в рубашка с бродирана яка и сандали „Вуйчо Ваня“. Той размахва ръчички и разгорещено убеждава невидими слушатели:

— Напразно се усмихвате скептично! Отново повтарям, че детските глисти са болест твърде вре...

Гражданите предпазливо заобикалят доктора.

Те бързат към извора на веселието. Искат им се да отидат в лабиринта. Но лабиринтът е закрит още от миналата година. Разнася се зловещ слух, че уж го затворили, защото пияните се промъквали вътре да дремнат.

— Най-удобното място. В лабиринта никой няма да те открие.

— Глупости говорите. В този лабиринт всичко се виждаше от край до край.

— Че какво като е от край до край? На пияния му е все едно — виждат ли го, или не. Важното е, че беше лабиринт.

В такива и подобни дълбокомислени разговори жадуващите веселие бодро се подреждат на опашка в подножието на „дяволската стая“. Сега, пред вид на това, че дяволи и чудеса не съществуват, тя е преименувана в „Тайнствената стая“.

И точно пред вид на същото фокусниците сега дават представления под културно-просветния флаг „разобличители на чудеса и суеверия“.

От „Тайнствената стая“ хората излизат с мълчание и се устремяват към гигантската закусьчна, под чиято стряха летят и пеят птици. Посетителите на „Тайнствената стая“ идват на себе си едва над кренвиршите със зеле; но пред очите им още дълго се върти павилионът, летят сандвичи с телешко месо и отделни детайли от Нескучний Сад.

Май няма друго учреждение, което така добре да оправдава названието си, както „Стаята на смеха“.

Към тази стая се приближава мрачен човек.

Той е недоволен: Той е женен и жена му има лош характер. Той е на служба и началниците му са прекомерно придирчиви. Той е дошъл в парка да отдъхне телом и духом, тук, който знае защо, изобличават сектантите и кресливо играят волейбол. Той, разбира се, ще си купи билет за тая „Стая на смеха“, но предварително е убеден, че няма да

види нищо смешно. И въобще той е страдалец, а справедливост на земята няма.

Но едва стъпва в стаята, където не се надява да намери нищо смешно, и отвътре вече се чува протяжният му смях. След пет минути той излиза навън омаломощен, с клатушкане присяда на пейката и продължава да се смее още половин час, като си припомня как е изглеждал в кривите огледала — шишкав късокрак кютюк.

И ако само преди час пушболът е бил за него игра, в която отведнъж убиват не по-малко от двеста души, сега той стига до мисълта, че това спортно развлечение не е чак толкова смъртоносно и че май си струва сам да потърчиш след огромната топка, закриваща половината небе.

В читалнята се разиграват сцени из „Том Сойер“. За правилен отговор на устната викторина се дава едно жълто билетче. За два правилни отговора — две жълти билетчета. Три отговора носят три билетчета.

А четири билетчета дават на сведущия право да тегли лотариен билет. И в края на краищата добродетелта се увенчава с печалба: гипсово кутре и брошурка за пчеловодството.

Гражданите се пръсват из парка и се натъкват на човека, ораторстващ сред урните за фасове:

— Глистите биват няколко вида. Глисти, наречени лентовидни, лимитро...

Доктор Стилиян провежда петата си занимателна беседа.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.